

LBRIS

We know
books

Tudor Rotari
Orizontul nesfârșit
al iubirii

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ROTARI, TUDOR

Orizontul nesfârșit al iubirii / Tudor Rotari

–Otopeni: Letras, 2023

ISBN 978-630-312-104-8

821.135.1

ISBN eBook ePub: 978-630-312-105-5

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2023, Tudor Rotari

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net,email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.roEditura Letras / www.lettras.rocontact@lettras.ro**CUPRINS**

ÎNTÂLNIREA	7
ÎNCEPUTUL RELAȚIEI	10
O CĂLĂTORIE RELIGIOASĂ	13
PRIMUL SĂRUT	15
RELAȚIA SECRETĂ	17
OPOZIȚIA FAMILIEI	19
CEARTA CU FAMILIA REBECCĂI	23
ULTIMATUMUL	27
DECIZIA	31
UN NOU ÎNCEPUT	36
LUPTA CU BANII	40
OFERTA DE MUNCĂ	44
MUTAREA	49
ADAPTAREA	52
NOII PRIETENI	55
PROMOVAREA	57
CONFRUNTAREA CU COLEGII	60
SPERIETOAREA DE SĂNĂTATE	62

RECUPERAREA 67

CEREREA ÎN CĂSĂTORIE 69

TATĂL ÎNSTRĂINAT 71

PLANIFICAREA NUNȚII 73

DRAMA FAMILIEI 75

O VIZITĂ NEAȘTEPTATĂ 78

ZIUA NUNȚII 80

LUNA DE MIERE 83

OFERTA DE MUNCĂ ÎN STRĂINĂTATE 85

CONFLICTE FAMILIALE 88

PROBLEME LA LOCUL DE MUNCĂ 91

ÎNCEPEREA UNEI NOI AFACERI 94

ZIUA DE CASĂ NOUĂ 96

VESTEA SARCINII 98

PRIMUL COPIL 100

MICA FERMĂ 102

AVENTURI DE CĂLĂTORIE 108

RENOVAREA CASEI 111

RECUNOȘȚINȚA 114

ÎNTÂLNIREA

Soarele apunea pe strada liniștită, în timp ce Tudor cobora, pierdut în gânduri.

Se simțea singur în ultima vreme și căuta ceva care să îl distragă de la monotonia rutinei sale zilnice.

Când a cotit un colț, privirea îi căzu pe ea.

Era în fața lui, aștepta ca el să traverseze. Părul ei lung și ondulat, șaten, era legat la spate într-o codiță simplă, purta o rochie galben aprins ca de soare, care flutura în adierea ușoară a vântului. Tudor nu-și putea lua ochii de la ea.

Ceva îi atrăgea atenția și se simțea inexplicabil atras de ființa asta.

A traversat și s-a apropiat de ea.

—Scuzați-mă, a spus el. Știți cât e ceasul?

Rebecca s-a uitat la el și a zâmbit, ochii ei sclipind de amuzament.

—Îmi pare rău, nu am un ceas, a răspuns ea.

Tudor nu s-a putut abține să nu remarce ochii ei albaștri uimitori și felul în care zâmbetul ei i-a luminat fața.

Oh, bine, a spus el.

Au stat acolo o clipă, amândoi simțindu-se puțin stânjeniți. Dar apoi Tudor a vorbit din nou.

—Apropo, eu sunt Tudor. Cum te numești?

—Eu sunt Rebecca, a spus ea, întinzând mâna.

În timp ce își strângeau mâna, Tudor a simțit un șoc de electricitate care i-a străbătut corpul.

A știut în acel moment că trebuie să o cunoască mai bine.

Au mai stat acolo câteva minute, bucurându-se de compania celuilalt, înainte de a se despărți.

Tudor nu se putea opri să nu se gândească la Rebecca. S-a pomenit trecând pe lângă locul unde se întâlniseră, sperând să dea din nou peste ea. Și, câteva zile mai târziu, a făcut-o. De data aceasta, și-a făcut curaj să o invite la o cafea, iar ea a acceptat.

În timp ce stăteau față în față în cafeneaua confortabilă, lui nu-i venea să creadă ce noroc a avut.

Rebecca era și mai frumoasă de aproape, iar râsul ei era contagios. Știa că trebuie să o mai vadă.

Și așa a început povestea lui Tudor și a Rebeccăi, doi oameni care s-au întâlnit din întâmplare și s-au îndrăgostit. Nu știau ce provocări îi așteptau, dar deocamdată erau fericiți doar să fie unul în compania celuilalt. Cafeneaua pitorească în care stăteau era plină de muzică ușoară și de miros de cafea proaspătă. Tudor se simțea relaxat în atmosfera caldă și primitoare și își dădea seama că și Rebecca simțea la fel. În timp ce discutau și râdeau la o cafea, Tudor a observat cum ochii Rebeccăi străluceau când vorbea despre pasiunile ei. Nu a putut să nu-i admire inteligența și dorința ei. Iar Rebecca, la rândul ei, găsea irezistibilă încrederea liniștită și zâmbetul ușor al lui Tudor. În timp ce își luau rămas-bun și se despărțeau din nou, Tudor a simțit un fior de dor în piept. Știa că voia să o vadă din nou, și cât mai curând. Dar deocamdată se mulțumea să lase amintirea timpului petrecut împreună să-i umple inima de căldură și speranță.

ÎNCEPUTUL RELAȚIEI

Pe măsură ce zilele treceau, Tudor se gândea tot mai mult la Rebecca. Nu se putea abține să nu fie atras de frumusețea ei și de felul în care zâmbetul ei contagios îi lumina fața. Se întâlniseră într-o seară pe o stradă liniștită, în timp ce soarele apunea, aruncând o strălucire aurie peste clădiri. Tudor a fost captivat instantaneu de ea.

Rebecca era o creștină evlavioasă, penticostală, ceea ce era diferit de credința lui Tudor. Dar asta nu părea să conteze pentru el. Era prea îndrăgostit de ea să lase ca religia să le stea în cale. Discutau adesea despre credințele lor, iar Tudor se trezea fascinat de felul în care vorbea despre credință cu atâta pasiune.

Conversațiile lor au devenit mai lungi și mai frecvente, și, în curând, s-au trezit că se întâlneau în secret, pentru a evita orice judecată sau dezaprobare din partea familiilor sau a colegilor lor. Mergeau în

parcuri liniștite sau în cafenele confortabile, unde puteau vorbi fără să fie întrerupți de nimeni.

Tudor iubea aceste momente cu Rebecca și prețuia fiecare secundă pe care o petreceau împreună.

El știa că s-a îndrăgostit de Rebecca și spera ca și ea să simtă la fel.

Își dorea să fie alături de ea, să o țină aproape și să nu o lase niciodată să plece.

Dar știa, de asemenea, că mai aveau un drum lung de parcurs.

Diferențele dintre credințele lor s-ar putea dovedi o provocare, iar dezaprobarea familiilor ar face lucrurile și mai dificile.

În ciuda acestor provocări, Tudor era hotărât să își urmeze dragostea. Nu știa unde va duce această relație, dar știa că nu o putea lăsa să plece.

Ar fi făcut orice pentru a fi cu ea, chiar dacă asta însemna să se confrunte cu opoziția celor mai apropiați. Pe măsură ce se despărțeau după fiecare întâlnire, inima lui îl durea de dorul ei. Dar simțea și un sentiment de speranță și de emoție, știind că fiecare

clipă petrecută împreună îi aducea mai aproape unul de celălalt.

O CĂLĂTORIE RELIGIOASĂ

Tudor și Rebecca au continuat să își aprofundeze relația, petrecând mai mult timp împreună și deschizându-se în privința convingerilor lor.

Era o seară călduroasă de vară și stăteau într-un parc liniștit, înconjurați de verdeață luxuriantă.

Sunetul păsărilor ciripind și al frunzelor foșnind umplea aerul.

În timp ce vorbeau despre credințele lor, curiozitatea lui despre creștinism a crescut.

Nu fusese niciodată o persoană deosebit de religioasă, dar era fascinat de devotamentul neclintit al Rebeccăi față de credința ei.

Felul în care vorbea despre Dumnezeu și despre Biblie cu atâta reverență și pasiune l-a lăsat înmărmurit.

Rebecca a fost răbdătoare și amabilă în timp ce răspundea la numeroasele întrebări ale lui Tudor, împărtășindu-i cunoștințele ei despre Biblie și credința ei.

El a ascultat cu atenție, absorbind fiecare cuvânt pe care ea îl spunea.

Pe măsură ce noaptea se scurgea, Tudor a început să vadă credința Rebeccăi într-o nouă lumină.

Și-a dat seama că nu era doar un set de credințe, ci un mod de viață. Era o parte integrantă din ceea ce era ea, modelându-i valorile și ghidându-i acțiunile.

În ciuda diferențelor religioase, dragostea dintre Tudor și Rebecca nu a făcut decât să devină și mai puternică.

Își respectau unul altuia credințele și erau hotărâți să facă relația lor să funcționeze, indiferent de provocările care îi așteptau.

În timp ce mergeau de mână sub cerul înstelat, Tudor a simțit un sentiment de pace și mulțumire.

Nu știa unde îl va duce această călătorie, dar știa că o vrea pe Rebecca alături de el la fiecare pas.

PRIMUL SĂRUT

S-au așezat pe o bancă de lemn, înconjurați de flori colorate și de verdeața luxuriantă a parcului. Ciripitul păsărilor și foșnetul frunzelor adăugau un plus de seninătate atmosferei.

Tudor își simțea inima bătând cu putere când s-a întors spre Rebecca, luându-i mâna în a lui. Palmele îi erau transpirate și era sigur că ea îi simțea tremurul din degete.

Rebecca a simțit schimbarea de comportament a lui Tudor și i-a strâns mâna, privindu-l în ochi. Putea să vadă vulnerabilitatea și sinceritatea din privirea lui, iar asta i-a făcut inima să tresară.

—Ce este? a întrebat ea, încercând să-și păstreze vocea fermă, în ciuda zvâcnirii din piept.

Tudor a respirat adânc, adunându-și curajul, și s-a aplecat să o sărute.